

שאל (ארנה) לב ז"ל

התכנסנו כאן ללוות בדרכו האחרונה את אחד מראשוני קבוצתנו, את חברנו ארנה שאל לב.

זה שבועות עקבנו בדאגה אחרי מצבו רב-הסבל, ובליבנו תפילה: אם נגזר עליו שלא יתאושש עוד ממחלתו הקשה, שלא יארכו ייסוריו ללא תכלית, כי אם ילך לעולמו בסרס יסור ממנו צלם אנוש.

לכן - כאשר הגיעה אלי אתמול בשורת פסירתו, קיבלתיה ברגשות מעורבים: הנה, השורות מידלדלות, שוב עוזב אותנו לנצח אחד מאלה, שאיתם חייתי ביחד 57 שנים, מאז אותו ערב בנובמבר '34, בו נפגשנו לראשונה באלסקארבה, מקום הכשרתנו בגרמניה. קרוב ל-60 שנות חיים, רוב שנות חייו, יוצרות ומצמיחות משפחה חדשה, משפחת הקיבוץ, שקשריה לעיתים לא פחות הדוקים מקשרי משפחה מקובלים. לכן, גדול העצב ביום כזה. אולם, מאידך, מברכים אנו על חסדי הגורל שחסכו מארנה ומאהביו כאב וייסורים ללא תכלית ותקווה, ובלב שלם אומרים אנו את הפסוק היהודי המסורתי "ברוך דיין אמת".

חיו של ארנסט שאל לב זמו לחיי כולנו, ראשוני מעין צבי. ארנה נולד בשנת 1912 בעיר פרנקפורט שבגרמניה למשפחה מתבוללת. היה חבר פעיל בתנועת הצופים היהודים בגרמניה. עם עליית הנאצים לשלטון חל בו אותו מהפך נפשי ורוחני שאיפיין רבים מבני דורנו. הוא יצא להכשרה חקלאית והגיע לאלסקארבה, מקום ההכשרה המרכזי של תנועתנו. ב-5 באוגוסט 1936 עלינו ביחד ארצה.

לאחר שהייה קצרה בקבוצת כפר-המכבי הצטרף ארנה שוב אלינו, חבריו מימי ההכשרה. במארס '37 נשא לאישה את חנה. עודני זוכר את טקס הנישואין אצל הרב ברחובות ואת מסיבת הכלולות שערכנו לזוג הצעיר בערב שבת בקבוצה. במשך קרוב ל-55 שנות נישואין נתברך הזוג בילדים, נכדים ונינים.

בארץ, ברחובות, עבד ארנה כמו כולנו בפרדסים ובכבישים ובכל עבודה חלוצית אחרת; אך בניגוד לרבים מאיתנו היתה אצלו העבודה לא רק חובה ציונית-חלוצית, אלא אורח חיים טבעי, כי איש עבודה היה מסבע ברייתו. במשך שנים היה אחראי על ענייני הבניה בקבוצתנו. בכלל הצטיין בתבונת כפיים; חבר, שנזקק לעזרתו, פנה אליו ללא היסוס, כי נענה לכל פנייה במאור פנים. בלס גם כשרונו האמנותי, ושעון השמש ושולחנות המוזאיקה שיצר זכו לתשבחות בפי הכל.

אהבתו לצומח היתה לשם דבר; ידי זהב היו לו בריפוי צמחים חולים,
ולא בכדי ניתן לו כינוי החיבה "דוקטור דוליסל של העציצים".
אבל מקום מיוחד כתולדות מעין צבי שמור לו בתחום הספורט,
בעיקר השחייה. מורה לדורות היה בספורט זה, והוא כבר לא צעיר -
תמיד סבלני, מסביר פנים, רוחש כבוד גם לילד הצעיר ביותר, חבר
טוב לכל זאטוט, ללא מחסום גילים חוצץ. אין להעלות על הדעת פיתוח
ספורט זה במעין צבי ללא פעילותו הברוכה.
עד לפרוץ מחלתו עבד עבודה יום-יומית במפעל. כאשר חנה נפלה
למשכב ונזקקה לטיפול אינסנסיבי, לא ידע לאות בטיפולו בה. את כל
חיו הקדיש לה.

התכונה שאיפיינה את ארנה מעל הכל, היה יושרו. לא היה בו שמץ
סטייה מדרך הישר. הוא לא ידע העמדת פנים, לא סבל קמצוץ של
עקמומיות המעשה והמחשבה. תוכו היה כבד. מעולם לא הילך בגדולות
ובנפלאות ממנו. פשטות הליכותיו וטהרתו בלשו אפילו בזמנים בהם
נחשבו מידות אלו למובנות מאליהן.
ארנה היה מאותו זן, הדרוש כל כך בתקופות חלוציות, למען יצלח
המפעל. חרוץ, מסתפק במועט, טוב לב ומסביר פנים לכל אחד - כך
נזכרהו לעד. גדול היה בהיעדר שאיפתו לגדולה ובפועלו היום-יומי.
אנו מאחלים למשפחה, שתמצא תנחומים בזכרה את האהבה שרחשו לו
כל מכיריו, ואת תרומתו הנכבדה בהקמת יישובנו ובקיומו.

יהי זכרו ברוך.

(זכרים ליד הקבר)

גדעון פיליפס

אבלים על מות חברנו

ארנה (שאול) לב ז"ל

ומשתתפים בכאבם של בני המשפחה

בית מעין-צבי